

- 23 у дома си и да чуе думы отъ тебе. Тогава ты покани вѣтрѣ, и угости ты. И на утринѣ-тъ Петръ излѣзе съ тѣхъ, а съ него отидохъ и нѣкои отъ братія-та, които бѣхъ въ Іопіиѣ.
- 24 И на другый-тъ день влѣзохъ въ Кесаріиѣ; а Корнилій ты очакуваше, като бѣ свыкаль роднины-тъ си и ближни-тъ си пріатели. И когато влѣзваше Петръ, Корнилій го посрѣщашъ, и паднахъ
- 25 на нозѣ-тъ му и поклони ся. А Петръ го дигнахъ
- 26 и рече: Стани; и самъ азъ съмъ человекъ. И както ся разговаряше съ него, влѣзе и намѣри мнозина събраны. И рече имъ: Вы знаете че не е простено на человекъ Іудеянинъ да има сношеніе или да ся сближава съ иноплеменникъ: Богъ обаче ми показа да не казувамъ ни на едного
- 27 человека мърсенъ или нечистъ. За това и като мя повикахте, дойдохъ безъ противорѣчіе; и тѣй пытамъ вы за койъ причинъ мя призвахте?
- 30 И Корнилій рече: Прѣди четири дена, до той-зи часъ държехъ постъ, и часъ-тъ по деветъ като ся молахъ Богу въ кѣщъ-тъ си, ето, застанъ прѣдъ мене человекъ въ свѣтло облѣ-
- 31 кло, И казува: Корниліе, послушана бы твоята молитва, и твои-тъ милостыни поменяхъ ся прѣдъ Бога; И тѣй проводи въ Іопіиѣ, и призови Симона който ся нарича Петръ: той е гость въ домъ-тъ на Симона усмаря при море-то; и
- 32 той като дойде ще ти говори. И на часъ-тъ проводихъ до тебе; и ты добръ си сторилъ че си дошелъ. Сега прочее ный всинца прѣдстоимъ прѣдъ Бога, да чуемъ все що ти е заповѣдано отъ Бога.
- 34 А Петръ отвори уста и рече: Наистинъ раз-
- 35 бирамъ че Богъ не гледа на лице; Но во всякой народъ, онзи който му ся бои, и дѣйствува
- 36 правдъ, пріятенъ му е. Слово-то което проводи на сынове-тъ Израилевы, та имъ благовѣствува-